

Die Gestremde Leerling

A.M. Booyse B.A., H.O.D., D.B.O., M.Ed.

Senior Onderwyseres, Pretoria-skool vir Serebraal Gestremde Kinders

SUMMARY

The ultimate goal of every handicapped person is to achieve as great a degree as possible of independence, that is, to do as much as possible for himself. He does not need sympathy or to be smothered in charity but only a chance to succeed according to his potential maximum achievement.

The physically handicapped child should always be seen primarily as a child and secondarily as a child with a handicap. He has the same needs and requirements, as the ordinary healthy child, of love and security, but he does need an extra bit of understanding and assistance to take him over the hurdle of his handicap. For that reason special schools have been founded to accommodate the different types of handicapped children.

The handicapped child's orientation to his world can only be successfully constituted if he has a healthy pedagogical relationship at home as well as at school.

WIE is die gestremde leerling en wat maak hierdie kind verskillend van ander? Wat dink en doen hy en hoe belewe hy sy wêreld? Wat moet my optrede teenoor hom wees en hoe kan ek my medelye met hom betoon?

Die antwoord hierop is dat die gestremde kind ten alle tye in die heel eerste plek 'n kind is. Met die behoeftes, begeertes en beleving van 'n kind. Die gestremde kind vra nie simpatie of 'n "ag foeitog" benadering nie. Hy vra om netsoos enige ander kind van sy portuurgroep gesien te word en net soos dié het hy ook behoefte aan 'n geborge milieu. 'n Milieu waarin hy tot sy eie reg kan kom en waar geleenthede gebied word waarin sy vermoëns tot hul optimale ontplooiing kan kom. 'n Milieu waarin hy veilig genoeg voel om te kan waag met sy toekoms sodat hy instaat sal wees om die inisiatief te hê om 'n eie betekenisvolle wêreld vir homself te konstitueer.

Die gestremde kind wil nie bejammer of gedra word en met simpatie versmoor word nie. Henry Viscardi (1961:2) het daarop gewys dat die sameleving geneig is tot die volgende: "They heap pity on the disabled, and smother them, in a soft blanket of charity, and turn away in embarrassed

shock from the crippled man who wants a job. They do not know they are killing with kindness."

Die begeerte en die droom van elke intelligente gestremde is om soos gewone mense te wees. In sy diepste wese wil hy nie van die liefdadigheid van sy gemeenskap en familie afhanklik bly nie. Hy wil ook die volheid, rykdom en vaardigheid beleef en ervaar wat onafhanklikheid en selfstandigheid meebring.

Dit is dan ook die strewe van elke skool of inrigting wat te doen het met die gestremde kind om hom te lei tot sy hoogste sedelike, selfstandige, oordeelkundige en verantwoordelike volwassenheid. Om hierin te slaag moet die uitgangspunt altyd wees dat dit 'n bemoeienis met 'n kind is. Die klem val op die kind en wel 'n kind met 'n gestremdheid. Die gestremdheid is 'n faktor waarmee altyd rekening gehou moet word, maar dit is sekondêr tot sy primêre eienskap van kind wees. Hierdie kind moet die hulp en steun tuis en in die skool ontvang om met sy besondere gestremdheid saam te leef, dit te aanvaar en ten beste te verwerk of te kompenseer daarvoor.

(vervolg op bladsy 12)